

ת"פ 72242/01/20 - מדינת ישראל נגד פיסלabo סאלח

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 72242/01/20 - מדינת ישראל נ'abo סאלח
לפני כבוד השופט איתן כהן

בעניין: מדינת ישראל
המאשימה
נגד
פיסלabo סאלח
הנאשם

הכרעת דין

כללי

1. נגד הנאשם הוגש כתב אישום שעבינו **החזקה או שימוש בסמים שלא לצורך עצמית**, עבירה לפי סעיף 7(א) בצירוף סעיף 7(ג) לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], התשל"ג-1973 (להלן: "**הפקודה**"); ו**הפרעה לשוטר**, עבירה לפי סעיף 275 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "**חוק העונשין**").

עובדות כתב האישום המתוקן

2. על פי עובדות כתב האישום, עובה ליום 21.05.2017 רכש הנאשם סם מסוכן מסווג הרואין בעיר לוד, במשקל שאינו ידוע במדוקן אך עולה על 29.35 גרם (להלן: "**הسم**"). ביום 22.05.2017, בעת ששאה בבית המעצר בmgrash הרוסים בירושלים, החזיק הנאשם בסם. באותו מועד, בעת חיפוש שוטריו שוטרי בית המעצר על גופו, החביא הנאשם את הסם בכיסו באופן שלא ימצא, ואז בלע אותו. בהמשך לכך עשה הנאשם את צרכיו, פלט את הסם, וצרך חלק ממנו בתא המעצר. הנאשם שב ובלע את יתרת הסם. בהמשך לכך, שוב עשה את צרכיו, פלט את הסם וצרך חלק ממנו.

3. כתב האישום מיחס לנאשם שבנסיבות החזק והשתמש בסם מסוכן שלא לצורך העצמית, שלא כדין, ולא רישיון מأت המנהל. נוסף על כך עשה מעשה בכוונה להפריע לשוטר כשהוא מלא תפקido כחוק או להכשילו בכך.

תשובה הנאשם לאישום

עמוד 1

4. הנאשם כפר באשמה. בתשובתו לאישום הודה שסגור למועד שצוין בכתב האישום רכש שם מסוג הרואין בעיר לוד. הנאשם הודה שהחזק בשם בעת שהוא עוצר בבית המעצר במגרש הרוסים, אולם כפר בנסיבות שצינה בכתב האישום וטען שהחזק בשם לצרכיו העצמיים בלבד. הנאשם הודה שבלו את שם. הנאשם כפר בכך שהחביא את שם בעת ששוטרים ערכו עליו חיפוש בתחנת המשטרה וכפר בכך שהפריע לשוטרים הון במעשה כלשהו והן מבחינה משפטית. הנאשם טען שהחיפוש שנערך עליו היה בלתי חוקי באופן שפוגע בקשרות הראיות שהושגו בעקבותיו. בסיכוןיו חזר בו מטענותיו בעניין חוקיות החיפוש. הנאשם הודה שצרך חלק מהשם בבית המעצר. בהתייחס לשרשרת השם, טען הנאשם לפגמים בשרשרת שבಗנים לא ניתן לבסס את המסקנה שהשם שנטאפס הוא שם שנבדק.

5. בהודעתו במשטרה (ח/1) הודה הנאשם שבלו את שם בתחנת המשטרה, ולאחר מכן בהיותו בבית המעצר, צרך אותו פעמיים, כאשר בכל אחת מהפעמים פלט אותו כשעשה את צרכיו ולאחר מכן בלע אותו פעם נוספת. כך גם מסר הנאשם בעדותו (פרוטוקול עמ' 41). ההגנה בסיכוןיה הודהה בעובדות אלה ואף מצאה בהן חיזוק לטענתה שהנאשם החזק בשם לשימוש עצמי. על כן רואים את העובדות הללו ככאלה שהוכחו.

6. אשר להוראות החקוק, הנאשם הודה בהחזקת שם לצריכה עצמית וכפר בהחזקת שם שלא לצריכה עצמית ובהפרעה לשוטר.

גדר המחלוקת

7. הנאשם הודה שרכש שם, הודה שה(:,:, בטענה) החזק בו בעת שהוא עוצר בבית המעצר בירושלים, והוא שצרך אותו שם פעמיים.

8. המחלוקת בין הצדדים ממוקדת אפוא בשאלות הבאות:

האם הפריע הנאשם לשוטר בעת שערכ חיפוש על גופו טרם כניסה למשטרת סמיים? (אם יתרברר שההתשובה לשאלת זו חיובית, האם השם שנטאפס על הנאשם הוא שם שנבדק במעבדת סמיים? (אם יתרברר שההתשובה לשאלת זו חיובית, תוכח מילא הכמות השם המינימלית שרכש הנאשם)).

האם החזק הנאשם בשם שלא לצריכתו העצמיים בלבד?

דין והכרעה

9. לאחר שבחןתי את הראיות שהובאו במשפט, אלה הן מסקנותי:
הנאשם הפריע לשוטר בעת שערכ חיפוש על גופו טרם כניסה למשטרת השם על גופו.

השם שנטפס על הנאשם הוא שם שנבדק במעבדת סמים. מסקנה זו מוכיחה מילא את כמות הاسم המינימלית שרכש הנאשם.

ה הנאשם החזיק בשם שלא לצורך העצמית בלבד.

אפרט את הנימוקים אשר עומדים בסיסי מסקנותיו.

ה הנאשם הפריע לשוטרים בעת שערכו חיפוש על גופו עם כניסה למעצר בדרך של הסתרת השם על גופו.

10. הנאשם נשאל בחקירה (ת/1) מה יש לו לומר על החשד, והשיב כך:

"זה היה לשימוש עצמי, שיראו החקור חקר אותו על כיוסות חשבתי שהוא שחרר אותו, הסמים היו אצל בכייס ואחריו זה שיראו החקור אמר לי שהוא עוצר אותו אז בלוותי את זה שהיה לי בפנים בתוך המעצר כי אני משתמש הרבה בסמים ורציתי שהוא לי סמים בפנים"

ש. איפה הסמים היו אצל שאתה בוחנה לפני שנשלחת לבית מעצר?

ת. בכייס של המכנסיים מקדימה.

ש. השוטרים לא עשו עלייך חיפוש לפני החקירה?

ת. עשו עלייך חיפוש אבל הייתה מזיהאתה למעלה ולמטה בלבתי אותם לא שמו לב" (ת/1 ש' 6-14).

11. בעודתו חזר בו מגישה זו וטען שבלוות את השם לאחר שרכש אותו בלבד, כדי שלא יתפס בידי שוטרים וילקח ממנו (פרוטוקול עמ' 37-38). כשהسئل האם השוטרים בוחנה ערכו עלייך חיפוש, השיב בחוב ומספר שבדקו אותו מלמעלה תוך שהדגים תנעווות ידיים על הבגדים (שם עמ' 37).

12. המאשימה לא הביאה לעדות את השוטר שיראו שלטunteה הנאשם ערך עלייך את החיפוש בתחנת המשטרה ואף לא הביאה תיעוד לחיפוש שכזה.

13. אף על פי כן, משבחנתי את הودאת החוץ של הנאשם בבדיקה הפנימי, מצאתי שה הנאשם סיפר על היכלה השוטר מיזמתו וגרסתו בעניין זה הייתה מפורטת, סבירה, ובעלת סיבות פנימית הגיונית. מתיעוד החקירה (ת/3) עולה בבירור שה הנאשם הרגש נינו בחקירתו, סיפר על הדברים מרצוונו החופשי ולא הופעל עלייך כל לחץ. אך שהודאות בעניין זה צלחה את המבחן הפנימי (לענין המבחנים לבחינת הودאת חוץ ראו ע"פ 6296/13 אדריס נגד מדינת ישראל (22.03.2015)).

14. אשר ל מבחון החיצוני, ההודהה משתלבת ביתר הראיות ואני סותרת ראייה כלשהי. תוספת ראייתית מסווג "דבר מה" ניתן למצוא בתפישת השם בגופו של הנאשם לאחר שהוחדר לבית המעצר. מכאן שההודהה צלחה גם את

המבחן החיצוני.

15. לפיקר על יסוד הودאת החוץ של הנאשם ותוספת "דבר מה" שנמצאה לה, הוכח שהנאשם עבר את העבירה, וזאת למרות המחדל שבאי העדת השוטר עורך החיפוש.

16. לפיקר, מצאתי שהנאשם הכשיל שוטר בכך שבמהלך חיפוש שנערך על גופו בתחנת המשטרה, הסתר ממנה את שם שהוא על גופו.

abhängig שלא מדובר בשוטרי בית המעצר כפי שנכתב בטיעות בכתב האישום כיוון שבבית המעצר משרתים סוחרים ולא שוטרים. אך גם לא מדובר בחיפוש שנערך בבית המעצר כפי שנכתב בטיעות בכתב האישום אלא בחיפוש שנערך בתחנת המשטרה ברגע הרוסים טרם העברתו של הנאשם לבית המעצר.

השם שנתפס על הנאשם הוא שם שנבדק במעבדה אנליטית- סמים.

(מסקנה זו מוכיחה ממילא את כמהת השם שרכש הנאשם).

17. תיעוד שרשרת השם כעולה מהעדויות והמסמכים שהובאו במשפט, מוביל למסקנה שהשם שנתפס על הנאשם הוא השם שנבדק במעבדה אנליטית - סמים במטה הארץ של משטרת ישראל.

18. הסוחר אין פلد, סוחר ביחידת דרום שבו"ס העיר ייחידת דור היא יחידת בילוש המתמחה במניעת הכנסת דברים אסורים לבתי הסוהר ואייתורם. אשר לתפיסת השם דנא, העיר שتفس את השם שהוא צפון בתחום גופו של הנאשם לאחר שהוא נלקח לחדר בידוד ועשה את צרכיו. הסוחר פلد ערך דוח (ת/7) שבו ציין שהנאשם פלט מגופו "זרג" גדול ולאחר מכן אמר לסוחרים "קחו לבריאות יש בפנים 20 גר' חומר". את השם הכנס לשקיית שבו"ס מאובטחת שמספרה 538109, אתו וסימן אותה בתאריך התפיסה, שעת התפיסה, מקום התפיסה, שמו, שם החשוד, משקל ברוטו של השם שנתפס שעמד על 51 גר'. את שקיית המזג הכנס לכיספת של מפקד המשמרות. בעדותו הבahir שמדובר בשקיית מוצגים שנחהתה באמצעות מדבקה באופן שלא ניתן לפתח אותה לאחר סגירתה (פרוטוקול עמ' 14).

19. הסוחר אליאס איסאנס, סוחר ביחסון בבית המעצר בירושלים, תיעד במסמך (ת/8) את העברת השקיית לחוקר שמואל וקסלר. במסמך ציין שמדובר בסם שנתפס על הנאשם תוך ציון מספר זהותו של הנאשם, מועד ושעת התפיסה, זהות התופסים - יחידת דרום. הסוחר אליאס לא ציין שהוציא את שקיית המזג מהכיספת ולא ציין את מספרה.

הודיע שגביה החוקר וקסלר מהסוחר אליאס (ת/9) מתעדת אף היא את העברת שקיית המזג מהסוחר לחוקר. בהודעתו סיפר הסוחר אליאס על נסיבות תפיסת השם בבית המעצר אולם גם שם לא הזכיר שהוציא את השקיית מהכיספת ולא מסר את מספרה.

בעודתו טען הסוהר אליאס שנכח בחדר הבדיקה, נטל את השם מיידי של הסוהר פلد, הכנסו לשquit, אטם אותה, וסימן אותה, וכעשר דקות או רביע שעה לאחר סיום התהילה, העבירה למשטרת (פרוטוקול עמ' 21-20 וכן בחקירה הנגדית בעמ' 22). בחקירה החזרת לאחר שעין במצר שערך, העיד שהסוהר פلد הוא שהכניס את השם לשquit והוא (אליאס) אטם אותה בעצמו (פרוטוקול עמ' 23).

גרסתו שלפיו הוא שהכניס את השם לשquit המוצג, הוא שנטל אותו מיידי של הסוהר פلد ולא מהכספה, והוא שהעבירה לחוקר המשטרה כעשור דקות או רביע שעה לאחר סיום התהילה, אינה עולה מהמצר שערך (ת/8) ואף לא מהודעתו (ת/9). גם לוח הזמנים עלייו העיד, איןנו נכון. התפיסה התרחשה ביום 22.05.2017 בשעה 21:05 והשם נמסר לחוקר וקסלר ביום 23.05.2017 בשעה 10:41 (המועד שבו נגבה הودעתו של הסוהר אליאס). המסקנה היא שהעד טעה בתיאורים אלה, לא בדיון אלא בשל מגבלות הזיכרון האנושי. לפיכך יש להעדיף את גרסתו של הסוהר פلد שגובתה בתיווך כתוב מזמןאמת, על פני גרסתו של הסוהר אליאס.

20. החוקר שמואל וקסלר תיעד בהודעה שגביה מהסוהר אליאס (ת/9) ובמצר שערך ת/10, שקיבל מהסוהר אליאס "זרג" עטופ בניירון ובו חומר חשוד כסם בתוך شكית של שב"ס, והכניס אותו לשquit מטניר מס' 0399537 T. את השקית הניח בתוך כספת המוצגים. החוקר וקסלר לא ציין בזיכרון את מספר השקית המוצג של שב"ס ולא ציין שמדובר בשquit שב"ס אטומה. בעודתו לא זכר פרטים אלה (פרוטוקול עמ' 25). עם זאת, לא צין שפתח את השקית או שהעבירה אליו شكית פתוחה, אך שמחדרו לא מוביל למסקנה שההשקית החתוםת נפתחה.

21. החוקרת ענבל כהן תיעדה במצר (ת/13) שהוציאה מכסת המוצגים شكית אטומה שמספרה 0399537 T ושבה חומר חשוד כסם, ומסרה אותה לחוקר אדם רעד מרחב דוד.

22. החוקר אדם רעד תיעד במצר (ת/11) את קבלת השקית הסגורה מידיה של החוקרת ענבל כהן, شكית שהייתה מסומנת במספר 0399573 T ואת הכנסתה לארון המוצגים בחיקיות מרחב דוד. בהתיחס לשיכול שתי הספרות האחרונות של מספר השקית העיד שטעה טעות סופר (פרוטוקול עמ' 27).

החוקר רעד ערך טופס לוואי למוצג (ת/12) לקראת העברת המוצג לבדיקת מעבדה במטה הארץ. הטופס הוכן על בסיס אותה شكית מוצג (פרוטוקול עמ' 28). בטופס ציין החוקר רעד שמדובר בזרג עטופ בניירון ומספר התפיסה: 0399537 T. דהיינו בטופס הלוואי רשם החוקר רעד את מספר השקית הנכון ללא שיכול ספרות. רישום זה מוכיח את הסברו שטעה טעות סופר עת רשם את מספר השקית בזיכרון.

23. החוקר פואד טריף תיעד במצר (ת/4) את הוצאת شكית מוצג מס' 0399537 T מארון המוצגים לשם הצגתה לנאים ולאחר מכן תיעד את החזרתה לארון תוך ציון שהארון ננעלו.

24. השוטר המתנדב סלomon וגניס ערך מזכר (ת/14) בו תיעד את העברת شكית המוצג האטומה שמספרה 0399537 T לשוטרת סימה אברהמי ממז"פ המטה הארץ לשם העברתה למעבדה והקנת חוות דעת. השוטר עזב את הארץ ועל אף מאਮצי המאשימה, לא יותר. מזכרו התקבל כקביל על יסוד החraig לכל ה포סל עדות מפי השמורה -

אמרת בעל תפקיד במסגרת מילוי תפקידו, לאחר שהתרשם מהמדובר במצור טכני באופיו המתעד העברת מוצר, ומכאן שאין חשש למהימנות תוכנו או להטיה כלשהי, ויש להזכיר את קביעת משקלו בבית המשפט (ראו ע"פ 88/236 **איזמן נגד מדינת ישראל** (13.08.1990)). עם זאת וכפי שIOSBER להלן ניתן היה להוכיח את שרשרת הסם גם ללא מזכרו של העד.

25. השוטרת סימה אברהמי ערכה תע"צ (ת/6) שבה תיעדה את קבלת שקיית המוצג מאובטחת והחותמה שמספרה 0399537 T ואת מסירתה לבדיקה במעבדה אנגלית - סמים.

26. מומחה המעבדה האנגלית - סמים, אוריאל ברטלר, ערך חוות דעת מומחה (ת/5). בחוות הדעת תיעד את המוצג שנבדק ותיאר את מצבו בעת בדיקתו. המומחה רשם שהמוצג הגיע בשקיית משטרתית מאובטחת לשימוש חד פעמי שמספרה 0399537 T ושבתוכה הייתה מונחת שקיית מאובטחת של שירות בתי הסוהר שמספרה 538109 וعليה רישומים פרטיאלי הסוהר יאן פلد והתאריך 22.05.17. אבاهיר שהמשמעות של "סקיית מאובטחת" היא שיש לקרוא אותה לשם פתיחה ולא ניתן לפותחה ולסגורה בלבד שתיקרע.

27. למומחה ברטלר הגיעו שתי שקיות מאובטחות - שקיית מאובטחת של שב"ס נתונה בתוך שקיית מטיניר מאובטחת של משטרת ישראל. מכאן שדי היה בຕיעוד של הסוהר פلد ובחוות דעת המומחה כדי להוכיח את השרשת. שכן כל עוד לא נפתחה שקיית המוצג של שב"ס ונותרה חתומה, וכל עוד נפתחה במעבדה בלבד, אין צורך בכל העדים וניתן היה להוכיח את השרשת באמצעות שני עדים אלה בלבד. וכך וחומר משהובאו עדויות או תיעוד כתוב של כלל העדים הרלוונטיים.

28. חוות דעת המומחה מרפאת את הפגמים שנתגלו במצורו ובהודעתו של הסוהר אליו צין שהזעיה את שקיית המוצג של שב"ס מהכספת ולא צין את מספירה; במצורו של החוקר וקסלר שלא צין את מספר שקיית המוצג של שב"ס ולא צין במפורש שסקיית המוצג הייתה חתומה; ובמצורו של החוקר רעד שרשם את מספר השקיית תוך שיכול ספורות. שכן שתי השקיות הגיעו למעבדה כשהן מאובטחות וחתומות ועל כן אין חשש להחלפת המוצג בMOTEK אחר או לערבותו עם מוצר אחר.

29. בהתחשב בכל האמור מצאתי ששרשרת הסם אמינה ומתעדת את גלגוליו של הסם שננטפס על גופו של הנאשם.

30. אשר לכמות הסם, הנאשם הודה בהודעתו במשטרה ת/1 שרכש בלבד 27 גר' הרואין תמורת 2,000 ל"נ. בהתייחסו לכמות הסם שבו החזיק בעת שנעצר והובא לתחנת המשטרה, טען שמדובר ב-25 גר' הרואין. כשותפות הסם ברשותו לאחר החיפוש, אמר לסוחרים שמדובר ב-20 גר'. על תגובתו הספונטנית של הנאשם בתגובה לתפיסת הסם, העידו הסוהר יאן פلد שערך את החיפוש וסוחר נוסף מיחידת דרום, גשאו איילו שאבלח אותו (פרוטוקול עמ' 18).

בעודתו חזר בו הנאשם מגרטטו זו וטען טענה כבושא שלפיה רכש 3 גר' הרואין בלבד. הנאשם נשאל על השינוי בגרסתו והשיב: "לא זוכר מה החוקר דברஇதீ சுனா இயிதி மஷ்டமை" (פרוטוקול עמ' 37). ובהמשך חקירותו הוסיף "இயிதி மகர

באותם יום לא זכר מה אמרו בחקירות" וכנ" "היהתי שפוך מהסמים" (פרוטוקול עמ' 39).

31. נוכח עדויות השרשת ובהתאם לקביעת סוג הסם ומשקלו בחומר דעתו של המומחה, וכן החזוקים שנמצאו לכמאות הסם מתגובתו הספונטנית של הנאשם ומגרסתו בחקירה, באטי לכל מסקנה שהנאשם רכש בלבד הרואין במשקל 29.35 גר' נטו לכל הפחות, וכך אני קובע.

הנאשם החזיק בסם שלא לצורך העצמית בלבד.

32. הנאשם החזיק בהרואין במשקל נטו של 29.35 גר' ולא עלה בידו לסתור את החזקה הסטטוטורית שהחזיק בשם שלא לשימוש עצמו.

33. סעיף 31(3) לפקודה קובע כי אדם שהחזיק סם מהסוג המפורט בתוספת השנייה אשר עולה על הכמות המפורטת לצד - חזקה עליו שהחזיק את הסם שלא לצורך העצמית (להלן: "**חזקת הכמות**").

34. אשר לסם מסוון מסווג הרואין, נקבעה בתוספת השנייה לפקודה חזקה כמות של 0.3 גר'. דהיינו מי שהחזיק כמות העולה על 0.3 גר' - חזקה עליו שהחזיק בשם שלא לצורך העצמית.

35. חזקה זו ככל חזקה סטטוטורית, ניתנת לסתירה במאזן הסתברויות, ונטל ההוכחה לסתור אותה מוטל על שכמו של הטוען לכך.

36. בהלכה הפסוקה נקבע שצורך כבده של סמים מסבירה החזקת כמות מסוימת של סם אולם אין בה די כדי לסתור את חזקה הכמות. רכישת כמות מסוימת של סם כרוכה בהוצאה כספית ניכרת, וביעדר ראייה לסתור, אין מנוס מן המסקנה כי המימון בא מסחר בשם. לפיכך מקום שבו צרכן סמים כבד מחזק בכמות מסוימת של סם, אין די בהוכחת הצריכה שלעצמה כדי לסתור את החזקה, ועליו להוכיח שמקור המימון אינו בא ממינרתה הסם או חלק ממנו. בהיעדר ראייה למקור מימון כאמור, נותרת על כנה "חזקת הסחר" (ראו ע"פ 6839/97 **עדן נגד מדינת ישראל** (28.04.1998); ע"פ 5937/94 **שאבי נגד מדינת ישראל** (14.08.1995)). עוד אוסף שכלל שכמות הסם גודלה יותר, כך יתקשה הנאשם לשכנע שיש בידו לסתור את חזקה הכמות.

37. לאור כל האמור לעיל, כדי לבחון את טענת הנאשם שהחזיק בשם לשימוש עצמי בטעنته,cdcidi לבדוק אם עלה בידו לסתור את חזקה הכמות, יש להידרש לכמות הסם שהחזיק הנאשם; למידות השימוש בו; לכמות הסם שהוא צריך בתקופה נתונה; לעלות הסם; ליכולתו הכלכלית; למקורות המימון שלו; לאופן שבו הוחזק הסם; ולנסיבות הנוספות, ככל שקיימות כאלה, שיש בהן לתמוך בגרסתו.

38. הנאשם נזכר מן המקור לסמים קשים ומשתמש כבד בהרואין במשך עשרות שנים. מסקנה זו עולה מהודיעתו (ת/א), מעודתו, וממסמכים שהגיש (ג/2). כך שהנאשם צלח את מבחן השימוש המאסיבי.

39. ברם לא כך הם פני הדברים ברגען למקורות המימון. ממסמכים שהגישו שהנאשם (נ/י) עולה שהוא אינו עובד ומתקיים מגמלת הבטחת הכנסה. בשנת 2017, השנה הרלוונטית לכתב האישום, עמדת הגמלאה על סך 1,730 ₪ לחודש ומתוכה נוכו 103 ₪ מדי חודש עבור ביטוח בריאות. טענת הנאשם שלפיה הוא מתגורר עם אמו ואחיו, ואמו שאינה עובדת ממונת חלק מהՀזאותיו השותפות כגון: ארנונה, חשמל, ומים, לא גובטה בראייה תומכת. נכון מהימנותו הנמוכה של הנאשם כפי שנחשפה בעניין כמות הסם ובענין אחרים שביהם סתר הוא את גרטתו במשטרה, הרי שלא ניתן להסתמך על דבריו. הנאשם העיד שנגש לנושא במוניות כדי לנקוט סמים בלבד, חלק מהפעמים במוניות שירות וחלק במוניות "ספיישל" שעלוון 200 עד 250 ₪ לנסיעה (פרוטוקול עמ' 40). לצורך חישוב יכולותיו הכלכליות, יש לקוז עליות אלה מגמלתו. מכאן שהנאשם לא יכול היה למן כמות כה גדולה ויקראת של סם מקורותיו העצמיים.

40. הנאשם טען שגיסתו - אשת אחיו שהלך לעולמו - העבירה לו כספים לשם רכישת סמים. הגיסה העידה מטעם ההגנה. טרם תחילת עדותה התבגר שি�שה באולם ושמעה את עדות הנאשם ומובן מالיו שיש בתקלה זו כדי לגרוע משקל עדותה. לגופו של עניין, מדובר באלמנה שמשמעותה 2500 ₪ מטיפול בקשישים וזקאות להשלמת הכנסה כך שסר הכנסתה עומדת על 5,500 ₪ (פרוטוקול עמ' 43). רמת הכנסתה, על פי כל מדר סביר, מסיפה בקשיש רב למחיה ולמחית שתי בנויות. לדבריה נהגה להעביר לנאים בין 500 ל-1000 ₪ מדי חודש בזדעה שהוא משתמש בסכף זה לרכישת סמים כיוון שהיא "בקרייז". גם אם קיבל את גרטתה, אין בה כדי לסיע לנאים לסתור את חזקת הכמות, בהינתן שמדובר על הרואין משקל של כמעט פי מאה מחזקת הכמות וועלותם אלפי שקלים. לשם המחתת מחיר הסם עצין שהנאשם בעודתו ציין שילם 2,000 ₪ עבור 3 גרם הרואין (פרוטוקול עמ' 39). אמנם מדובר בסכום מופרז, אולם יש בדברים ללמד על עלותו הגבוהה של הסם.

ממצאים עובדיים ומשפטיים

41. על יסוד כל האמור, אני קובע שעבודות כתב האישום הוכחו ברף הנדרש בפליליים ופשיטה שעבודות אלה משללות את העבירות שייחסו לנאים.

סוף דבר

42. אני מרשים את הנאשם בעבירות הבאות:

החזקת או שימוש בסמים שלא לצריכה עצמית, עבירה לפי סעיף 7(א) בצירוף סעיף 7(ג) לפקודה.

הפרעה לשוטר, עבירה לפי סעיף 275 לחוק העונשין.

ניתנה היום, י' כסלו תשפ"ב, 14 נובמבר 2021, במעמד הצדדים.

